

Kuchařovický zpravodaj

Ročník XXVII

7. 5. 2020 číslo 3/2020

OBCNÍ ÚŘAD INFORMUJE

ZASTUPITELSTVO OBCE NA SVÉM ZASEDÁNÍ ZE DNE 15. 4. 2020 SCHVÁLILO A PROJEDNALO:

SCHVÁLILO:

- rozpočet obce na rok 2020 členěný na paragrafy + výhled a doplnění návrhu rozpočtu,
- návrh Střednědobého výhledu na rok 2021 – 2022,
- závěrečný účet obce za rok 2019,
- účetní závěrku za rok 2019,
- inventarizaci obce za rok 2019,
- zápisy z jednání finančního výboru,
- smlouvu č. 10300573151/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene Marešová Znojmo,
- žádosti o dokoupení obecních pozemků před nemovitostmi,
- smlouvu o příspěvku na spolufinancování sociálních služeb v síti ORP pro rok 2020 mezi městem Znojmem a obcí Kuchařovice,
- zařazení dlouhodobého majetku do užívání obce,
- pokládka dlažby-místo pro kontejnery na tříděný odpad v ulici Na Hladově,
- plán kulturních akcí na rok 2020.
- žádost o vybudování chodníku na ul. Znojemská před parcelami č. 432/10 a 568/3.

OBCNÍ ÚŘAD INFORMUJE

OSLAVY K 800. LETŮM OBCE KUCHAŘOVICE PŘESOUVÁME NA ROK 2021

Vážení občané, oslavy k 800. letům obce, které měly proběhnout 20. a 21. června tohoto roku, přesouváme na rok 2021. Volíme stejný termín a to **19. a 20. června 2021**. V případě, že jste již kontaktovali své známé a příbuzné, žádáme Vás, abyste jim sdělili tuto změnu termínu. Děkujeme.

Ruší se i dětský den.

Věřme, že se již všichni ve zdraví sejdeme v září na Svatováclavském posvícení.

AKCE STROMY PRO KUCHAŘOVICE, ANEB OBNOVA PŮVODNÍHO STROMOŘADÍ SE PŘESOUVÁ NA PODZIM

Jak jsme Vás informovali ve zpravodaji č. 2 (únor) vyhlásila naše obec sbírku na výsadbu a patronaci stromů na novém hřišti spojenou s charitativním výtěžkem věnovaným Nemocnici Znojmo. Pandemie nám však naše plány zastavila a my jsme nuceni tuto akci přesunout na podzim. Na výsadbu je připraveno celkem 78 stromů. K dnešnímu dni máme zaregistrováno 24 osob (rodin a jednotlivců), kteří se chtějí do naší akce zapojit. Víme, že řada z vás má o výsadbu zájem, ale nestihla poslat vyplněný dotazník. V tomto případě nemusíte zoufat. Připravujeme druhé kolo, kde upřesníme, jakým způsobem se lze nově přihlásit a poslat patřičný obnos, včetně termínu výsadby. Ten, kdo již dotazník zaslal, je veden v evidenci a nemusí již nové přihlášky zasílat. K dnešnímu dni se nám narychlo podařilo vysázet 16 stromů, na které jsme v polovině dubna obdrželi dotace od Ministerstva životního prostředí. I tyto stromy čekají na vaši patronaci.

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ředitelství školy oznamuje rodičům, že v těchto dnech probíhá zápis do mateřské školy.

CO SE UDÁLO V NAŠÍ OBCI

ŠIJEME ROUŠKY

Vrátíme se zpět do týdne od 16. března 2020, kdy vláda vyhlásila povinnost nošení roušek. Sehnat roušky v této době, bylo pro mnohé z nás, kdo je neměl již předem zaopatřené, nebo neměl možnost si je ušít, velice složité. Očekávala se pomoc od státu, potažmo od obce, která stejně jako jednotlivý občan, byla před tento úkol postavena ze dne na den. Předpokládalo se pohotovité řešení. To přišlo velice rychle. Pomoc nabídla paní Eva Sovová, která zvládala šít i pro Nemocnici Znojmo a paní Lenka Plačková. Obě se ihned pustily do dvoutýdenní práce. Paní Boháčová poskytla veškerý materiál potřebný k šití, včetně již hotových roušek. Zásobovala nás i gumičkami, které se staly během krátké doby nedostatkovým zbožím. Do šití se pustil i celý kolektiv mateřské školy a paní Otýlie Mojžíšová. Paní Věra Laušová poté rozvezla roušky těm, kdo si o ně požádal. Zásoben byl i obchod s potravinami, kde měli občané možnost si je zdarma odebrat. S výzvou přišli i naši hasiči, kteří nabídli dovoz potravin a léků.

Všem, kteří takto projevili solidaritní s obcí a byli ochotni okamžitě pomoci našim občanům, svým známým a nemocnici ve Znojmě, posíláme velké poděkování.
Marcela Mašejevová, starostka

OPRAVUJEME NAŠÍ KAPLI

Kaple sv. Floriána slaví v letošním roce své 88. výročí. Postavit jí v roce 1932 nechala obec za finančního přispění místních občanů. Kaple je tedy obecní, a tak jsme se v letošním roce pustili do oprav interiéru. Kompletně se zrekonstruovaly rozvody elektrické sítě, vyměnilo osvětlení. Nově vymalovalo, natřely se lavice, které jsou původní. Do obnovy se zapojili zaměstnanci obce, farníci a soukromé firmy. V tomto čase se dokončuje obložení a v nejbližší době již bude kaple zpřístupněna veřejnosti.

Vyklízení kaple (15.března)

Lavice čeká nový nátěr

Úklid po malířích (27.4. 2020)

POPLATKY V ROCE 2020

Informujeme občany, že poplatky je nutné uhradit do 30. 6. 2020, buď hotově v kanceláři OÚ, nebo převodem na účet:1387596359/0800. Do variabilního symbolu uveďte číslo popisné vašeho domu.

Vydavatel: Obec Kuchařovice; Adresa: OÚ Kuchařovice 8. května 211, 669 02 Znojmo; Povoleno OÚ Znojmo, registrační číslo MK ČRE 11700; Vychází zdarma každý měsíc v barevném vydání. Tisk: Tiskárna Kuchařovice, Neprošlo grafickou úpravou. Příspěvky zasílejte na email: starosta@kucharovice.cz

75. výročí od skončení druhé světové války a vzpomínky na tuto dobu očima pamětníků

Podle zápisu v obecní kronice bylo od 8. dubna do 7. května 1945 z místní školy Němci vytvořeno obvaziště. Občané začali s přibližující se frontou na polích a u lesa kopat kryty. Lidé měli strach, aby jim Němci při ústupu nesebrali dobytek. 28. dubna procházelo obcí asi tři sta jugoslávských zajatců. Naši občané pod dozorem německých vojáků budovali protitankové překážky „u Mahrových, u hostince p. Plačka č. 106 a u Klemových č. 24.“

5. května 1945 propuklo pražské povstání. „Z Kuchařovic se těchto bojů o Prahu zúčastnil Jan Dufek č. 165.“ O dva dny později začala v ranních hodinách ofenzíva sovětských vojsk a rychlý ústup německé armády. V tento den přeletělo přes Kuchařovice několik desítek bombardérů.

Bomby padaly hlavně na les Purkrábka, byly bombardovány kolony, jež projížděly po silnicích z fronty. Na trat' Kasperk padlo podle zápisu 184 bomb, několik jich padlo na trat' Roviny, kde byly zákopy. Nejbližší obci dopadla „bomba na pole Jana Růžičky asi 60 kroků od stavení Rudolfa Bláhy“, tedy v prostoru na pravé straně při výjezdu z obce po ulici Znojemská. Několik bomb padlo „na kopci směrem k Dolinám“. Ke třetí hodině odpoledne bombardování ustalo a německá vojska začala ustupovat. Poslední německé jednotky opustily Kuchařovice „8. května 1945 kolem 4. hodiny odpolední“. Poté začaly přípravy na uvítání Rudé armády. Všechny domy byly vyzdobeny československými a sovětskými vlajkami, občané se shromáždili u místní školy. „První sovětský voják přijel okolo 6. hodiny od Přímětic. K 8. hod. večerní vítali občané kuchařovičtí Rudou armádu. Vojáci byli uctěni chlebem, pečením a vínem a zasypáni květy. Leč dlouho se nezdrželi a ujížděli dále „na Germány“ a na pomoc bojující Praze. Po nich přijeli další, kteří zůstali až do druhého dne. Občané kuchařovičtí je zvali na nocleh do domů, hostili je a srdečně se s nimi bavili.“

Podle svědectví mého tatínka p. Robetra Stejskala, který je nejstarším mužským pamětníkem těchto událostí a kterému bylo v roce skončení války necelých dvanáct let, byl v našem domě ubytován německý „oficír“ se svým pobočníkem. Na dvoře stálo jejich osobní auto. Tatínek vzpomíná, že v den Hitlerových narozenin (20. dubna) došlo na dvoře hospody p. Špačka k slavnostnímu shromáždění německých vojáků. Když A. Hitler spáchal sebevraždu (30. dubna 1945), osobně viděl, jak v domě ubytovaní vojáci plakali. Se svým tatínkem se zapojil do budování krytu v místě dnešního tzv. malého lesíka. Když probíhaly zmiňované nálety, pamatuje si, jak se oba Němci schovávali v prádelně v našem domě pod velkým dřevěným stolem, kde maminka prala prádlo. Během náletů sedával můj tatínek na zídce na dvoře a pozoroval letadla. Když 8. května Němci téměř jako poslední odcházeli z našeho domu, jako by omylem zde zapomněli třibarevnou baterku, která tatínkovi zůstala. V domnění, že již přijíždějí sovětské tanky, vydal se tatínek ještě asi s několika hochy vojákům naproti. Mířil po cestě směrem od Kuchařovic ke hřbitovu. V ruce měl československý praporek. Ukázalo se však, že se k vesnici blížily tři německé tanky, a proto tatínek „rychle skočil do struhy a strčil praporek za košili“. Tanky postupovaly dál na Přímětice a tam, bohužel, němečtí vojáci zastřelili čtyři mladé lidi. Ve stejný den se v našem domě nejspíš na několik dní ubytovali dva „ruští“ vojáci. Pro mne osobně je patrně nejsilnější vzpomínka na konec války spojena s p. Josefem Hanzalem (1936 – 2017) č. p. 129, který mi tento příběh kdysi vyprávěl. Jeho rodiče žili v době války v obci Suchohrdly v tzv. kolonce. Tento osudný okamžik se odehrál několik dní před skončením války. Po silnici vedoucí z obce Suchohrdly na Kuchařovice projížděly tanky. Patrně 5. května vyšel tatínek p. Josefa Hanzala (nar. 1906) na půdu jejich poschoďového domu, aby vyvěsil bílou vlajku. Československou prý neměli. Svého syna poslal do přímětí pro provaz na uvázání vlajky. Chlapec, kterému bylo nedávno devět let, se bránil, za každou cenu chtěl držet vlajku, ale po důrazném upozornění ze strany otce odběhl. Díky tomu si zachránil život. V tu chvíli jeho tatínka zasáhla do břicha střela z děla. Jeho otec pak ležel podle vzpomínek paní Emílie Hanzalové, manželky p. Josefa Hanzala, ještě další tři dny ve sklepě na nasečeném jeteli v ukrutných bolestech. Zemřel 8. května 1945 a je pohřben na hřbitově v Kuchařovicích. Manželka se dvěma dětmi se po válce přestěhovala do Kuchařovic a zemřela v roce 2004 ve věku 93 let. Podle paní Emílie Hanzalové střela vyšla z prostoru v kopci nedaleko transformátoru blízko rybníka V Zahradách v Kuchařovicích.

Vážení spoluobčané, pamětníci, zájemci o kuchařovickou historii,

u příležitosti výročí 800. let od první písemné zmínky o naší obci se na vás obracím s prosbou o doplnění neznámých míst její moderní historie.

První světová válka asi nejvýrazněji změnila tvář naší obce v uplynulém století. Nebyla kuchařovická rodina, která by jí nebyla hluboce poznamenána, zejména povoláním jejího člena na frontu anebo i jeho ztrátou. Mnoho dalších kuchařovických občanů se následně do bojů Velké války dobrovolně zapojilo v řadách Československých legií.

Jak ukazují jmenné seznamy níže, nejednalo se o vůbec malé počty. Např. Vojenský ústřední archiv vede jako padlé Velké války tyto občany Kuchařovic: Čučka Karel, nar. 1893; Eisner Jan, nar. 1884; Einsinger Jan, nar. 15. 1. 1894; Einsinger Václav, nar. 1. 3. 1882; Felinger Antonín, nar. 13. 11. 1891; Hlávka Jan, nar. 1893; Hlávka Josef, nar. 1895; Hlávka Petr, nar. 1892; Plaček Rudolf, nar. 1896; Psota Jan, nar. 1893; Rehberger František, nar. 1888; Smrčka František, nar. 3. 12. 1887; Stejskal Václav, nar. 1884; Strubl František, nar. 1892; Vogal František, nar. 1887; Wlaha Václav, nar. 1885.

Kuchařovický památník obětem Velké války zmiňuje jako padlé tyto občany: Bulín František, nar. 1894; Bulín František, nar. 1895; Čučka František, nar. 1892; Čučka Karel, nar. 1893; Drozd Jan, nar. 1885; Einsinger Jan, nar. 1894; Einsinger Václav, nar. 1882; Féllinger Antonín, nar. 1891; Fousek František, nar. 1893; Grossberger František, nar. 1883; Hlávka Antonín, nar. 1886; Hlávka František, nar. 1891; Hlávka František, nar. 1898; Hlávka Jan, nar. 1889; Holík Jakub, nar. 1881; Klempa Josef, nar. 1898; Kopeček František, nar. 1898; Mlejnek František, nar. 1894; Plaček Antonín, nar. 1897; Psota Jan, nar. 1893; Rehberger Antonín, nar. 1893; Rehberger František, nar. 1888; Rehberger Jan, nar. 1879; Severin František, nar. 1892; Smrčka František, nar. 1887; Stejskal Jan, nar. 1885; Stejskal Václav, nar. 1881; Strubl František, nar. 1892; Šebela Vavřín, nar. 1872; Vogal František, nar. 1887

A konečně Vojenský ústřední archiv vede jako příslušníky Československých legií tyto občany Kuchařovic: Čučka Josef, nar. 1890; Dvořák František, nar. 1896; Hlávka Jan, nar. 1893; Hlávka Josef, nar. 1895; Hlávka Petr, nar. 1892; Klein Hynek (Ignác), nar. 1896; Ocásek Jan, nar. 1889; Papoušek Jan, nar. 1897; Plaček Jan, nar. 6. 10. (6. 5.) 1894; Plaček Rudolf, nar. 1896; Růžička Jan, nar. 1892, Schneider (Šnajdr) František, nar. 1896; Smrčka Antonín, nar. 1883.

Zpřístupněním archivních fondů v ČR i v zahraničí se nám otevírá relativně snadná cesta zmapovat osudy kuchařovických vojáků, projít s nimi jejich vojenskou anabázi, popsat místa jejich smrti i posledního odpočinku atd. Již prvotní rešerše také ukazují, že např. na zmíněném pomníku obětem Velké války některá jména chybí a některá naopak přebývají. O některých našich bývalých spoluobčanech se zase v tradičním podání mylně domníváme, že byli příslušníky Československých legií.

Možná tedy nastal čas se na osudy kuchařovických vojáků podívat zblízka a poodhalit jejich vojenskou anabázi, místo úmrtí a posledního odpočinku. Výhodou mj. představuje, že až na malé výjimky bojovali všichni kuchařovičtí vojáci v rámci dvou totožných útvarů rakousko-uherské armády a válku tak trávili fakticky pohromadě. V zajetí, v legiích nebo v tzv. italské domobraně tomu bylo podobně. Poodhalení osudu jednoho tudíž odkrývá osudy také ostatních Kuchařovických, třebaš našich přeživších dědů a pradědů.

Obracím se proto na vás s prosbou o sdílení písemných, obrazových či zvukových materiálů, které se k výše uvedenému tématu vztahují a které by se ještě mohly nacházet v kuchařovických rodinách. Pomohly by doplnit strohé archivní materiály. Zajímavá a přínosná ale může být i rodinná vzpomínka, mezigeneračně předávaný příběh, vojenská píseň atd.

Velmi vítanou pomocí by také bylo, pokud by se mezi vámi našli zájemci, kteří by se chtěli na bádání popsaném výše aktivně podílet.

Finálním úmyslem je prezentovat zjištěné ve formě výstavy či přednášky a získanými materiály obohatit archiv obce. Ale hlavně se více dozvědět o historii našich rodin, o mužích, jejichž jména a příběhy jsme ještě možná slyšovali při rodinných vzpomínkách a kteří během několika málo let prošli mnoha státy dnešní Evropy. Vaše náměty prosím pošlete na obecní úřad, starostce obce, jednotlivé zastupitele nebo přímo kontaktujte autora výzvy.

Děkujeme.

Mgr. Tomáš Mlejnek